

Šolarček

Glasilo OŠ VOLIČINA, ISSN C505-0820

26. april 2005, letnik VII
št. 65, naklada 300 izvodov

40. področno tekmovanje iz matematike

V mesecu marcu je na Osnovni šoli Voličina potekalo šolsko in področno tekmovanje iz matematike. Šolsko tekmovanje je bilo 17. marca 2005, področno pa 30. marca 2005.
(nadaljevanje pri aktualnem)

IZ VSEBINE

3 Tekmovanja

4 Intervju z učiteljico Petro Šuman

5 Zgodilo se je in za vedno ostalo v meni

7 Babica mi je pripovedovala

9 Dežniki, Mladi sladokusci

10 Križanka za najmlajše

SPONZORJI OŠ VOLIČINA 2004/2005

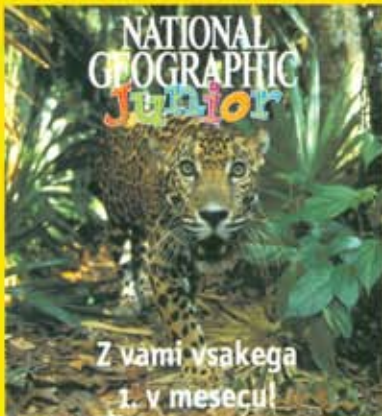
topdom
skupina

TRGOVINA HAUPTMAN
...da bo lažje graditi in kmetovati

Zdenka HAUPTMAN s.p.
Selce 74, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 729 13 50, fax: 729 13 54

Montaža oken in mavčnih plošč z izolacijo

NATIONAL GEOGRAPHIC Junior

Z vami vsakega
1. v mesecu!

VOLIČINA

Uradne ure:
ponedeljek od 7.30 do 10.30 ure

Zaradi nepredvidenega terenskega dela je možno, da sem tudi v uradnih urah odsoten. Zato Vas prosimo, da pokličete na telefonsko številko 041/ 327 011 na kateri sem zmeraj dosegljiv.

Tajnik KS Voličina

FotoTone
FOTO-VIDEO STUDIO
UOKVIRJANJE PREDMETOV
TRGOVINA

Žitek Anton s.p. Trg osrednjive 2, LENART

fotografija@foto-tone.si

Beli vitez

PIZZERIJA KAVARNA - PUB
Mlinska c. 7 Dolge Njive 14
2250 Ptuj 2232 Voličina
Tel.: 02/ 782 12 21 Tel.: 02/ 720 83 50

Cafe KROPI Pub

PUB-KAVARNA-PIZZERIJA "EVROPA"
Mestni trg 2, 2250 Ptuj
Tel.: 02/ 771 02 35

TRGOVINA IN KLJUČAVNIČARSTVO
Alojz LORBER s.p.
Sp. Voličina 80
tel.: 02/ 729 26 20

Trgovina FraMa
SPECIALIZIRANA TRGOVINA Z VIJAKI

Kraigherjeva 18, 2230 LENART
Telefon: 02/720 61 05, 720 04 75
GSM: 051-419 771, 051 419 772

vijaki, ležaji, tesnila, verige, jermeni, orodje
Iskra ERO, Makita, Bosch, Metabo...

E-MAIL: servistan.lenart@siol.net

KLASMETAL d.o.o.
Proizvodno, trgovsko in storitveno podjetje
Spodnja Voličina 88a, 2232 VOLIČINA
SLOVENIJA

Tel.: +386 (0) 2/ 729 09 30, fax: +386 (0) 2/ 729 09 31
GSM: 041/ 684 550
www.klasmetal.si e-mail: klasmetal.doo@volja.net

MESARIJA BAUMAN
Peter in Marjana

LENART
TEL.: 02/ 720 73 53
TEL. doma: 02/ 720 81 52
GSM: 041/ 755 925

LESOTRG d.o.o
SALON POLESŠTVA
IN SPLOŠNO MIZARSTVO

Prežihova 5b, Tel./fax: 02/ 720 66 28
Kraigherjeva 21 02/ 720 63 32
LENART

NADA
TRGOVINA S ČEVLI
Slavica KRANFOGEL s.p.
Jurovska c. 6, 2230 LENART
Tel.: 02/ 729 20 20, fax: 02/ 729 20 22

Fkurnik
SP: VOLIČINA 49, TEL.: 02/ 720 80 30, FAX: 02/ 729 80 21
GSM: 041/ 630 429

TUV
CEB

Podjetje za odstranjevanje odpadkov d.o.o.

LETNIK
Saubermeister

2230 LENART, SLOVENIJA
Sp. Porčič 4/a

Tel.: 02/ 630 9674 Fax: 02/ 630 9675
www.letnik.si e-mail: letnik@letnik.si

SLAVKO JANČIČ

Lenart, Jurovska c. 23
tel./fax: 02/720 76 73 non stop
Gsm: 041/789-192
Domen, Sp. Voličina 71 G
tel.: 02/720 86 51

Kmetič
TRGOVINA-GOSTINSTVO
Tel.: 02/ 729 27 10

Žipo Živinoreja, poljedelstvo
Lenart, d. o. o.
Industrijska ul. 8, Lenart

Tel.: 02/ 720 69 20
Tel. & fax: 02/ 720 71 78, 720 72 76

ELEKTRON
computer - copy servis

Canon

E-MAIL: elektron.lenart@siol.net
LENART, Tel.: 02/729-25-40

SPOŠTOVANI SPONZORJI IN STARŠI DONATORJI OŠ VOLIČINA
V imenu učencev in sodelavcev OŠ Voličina se vam za vašo denarno pomoč iskreno zahvaljujem.

Ravnatelj: Tone Goznik

(nadaljevanje iz naslovnice)

Solskega tekmovanja se je udeležilo 130 učencev, od teh je 44 učencev prejelo bronasto priznanje. Na področnem tekmovanju je tekmovalo 8 učencev. Učenci Mitja Lešnik (7. r. devetletke), Aleksander Sužnik (8. b devetletke) in Aleksander Živko (8. b osemletke) so prijeli srebrno Vegovo priznanje.

Slednja sta se udeležila državnega tekmovanja iz matematike, na katerem je Aleksander Sužnik dosegel zlato Vegovo priznanje.

Zahvaljujemo se banki Nova KBM za praktična darila, ki so jih dobili učenci na področnem tekmovanju.

Mentorica Alojzija Rožman

Ogled gledališke predstave

V četrtek, 7. aprila, smo učenci imeli ogled gledališke predstave na Ptuj. Ogledali smo si predstavo Gregorjevo čudežno zdravilo. Ko smo prispeli na Ptuj, smo se peš odpravili proti MESTNEMU GLEDALIŠČU PTUJ. Po poti smo se še ustavili v knjižnici Ivana Potrča. Ogledali smo si razstavo OŠ Videm in se kasneje s spremstvom knjižničarja odpravili na ogled knjižnice. Knjižnica ima veliko prenovljenih prostorov. Ogled je bil zanimiv, saj smo prvič obiskali tako veliko knjižnico. Ob 10.50 uri se je pričela predstava. V njej so nastopali mladi igralci. Zelo nas je zabavala, saj je prikazala del življenja mladega dečka Gregorja, ki je vsak dan po odhodu očeta pazil na omo in ji dajal zdravilo. Gregor se je tega naveličal in babici skuhal čudežno zdravilo ter s tem še vse poslabšal. Predstavo smo si z veseljem ogledali, saj nas je nasmejala.

Tina Katan in Eva Fras, 7. r./9

Tekmovanja

V torek, 22. 3. 2005, smo se na OŠ v Mariboru udeležili področnega tekmovanja v fiziki. Tekmovali smo v parih po razredih. Iz osmega razreda osemletke sva tekmovala Aleksander Živko in Klemen Mesarec. Dosegla sva srebrno priznanje. Iz Osmega razreda devetletke sta v tekmovalnem paru bila Aleksander Sužnik in Stanko Čuček. Dosegla sta bronasto priznanje. Dne, 24. 3. 2005, smo se udeležili državnega tekmovanja zgodovine, ki je potekalo na OŠ v Benediktu. Tekmovali smo Aleksander Živko, Klemen Mesarec, Sabina Markuš in Marko Makovec.

Aleksander Živko, 8. b

Naravoslovni dan v Palomi

V sredo, 16. 03. 2005, smo se učenci 5. razreda odpravili v tovarno Paloma. Tovarno smo si ogledali zato, ker se pri predmetu Tehnična vzgoja učimo o papirju. Zjutraj ob 8. uri smo se zbrali in se z avtobusom odpeljali v Sladki Vrh. Pot je bila dolga, a vesela. Približno ob 9. uri smo prispeli. Stopili smo iz avtobusa in videli tovarno. Na njej je bila letnica, kdaj so jo zgradili. Tovarna Paloma je bila zgrajena leta 1873. Nato nas je sprejel gospod. Odšli smo v tovarno. Najprej smo videli kupe starega papirja. Povzpeli smo se po stopnicah in prišli do mesta, kjer star papir predelajo v novega. Novi papir najprej posušijo. Nato ga zvijejo v role. Papir je različnih barv: modre, zelene, rumene, bele ... Ustavili smo se še v skladišču. Naprej smo se odpravili na ogled izdelovanja serviet in papirnatih robcev. Po ogledu tovarne smo se še ustavili v trgovini izdelkov Paloma. Tako smo končali naš obisk, se zahvalili za ogled in se odpeljali proti Volicini. V šoli smo se z učiteljico pogovarjali o našem obisku in povedali svoja mnenja in vtise o naravoslovnem dnevu.

Katja Domajnko, 5. r.

27. april - dan OF

27. aprila Slovenci praznujemo državni praznik. Na ta dan je bil ustanovni sestanek OF, in sicer 27. aprila 1941 v stanovanju književnika Josipa Vidmarja v Rožni dolini v Ljubljani. Pobudnik za ustanovitev OF je bila KPS (Komunistična partija Slovenije), na ustanovnem sestanku pa so poleg njenih predstavnikov sodelovali še predstavniki krščanskih socialistov, Sokola in kulturnih delavcev. Po ustanovnem sestanku OF so se začele priprave na oboroženo vstajo, do katere je prišlo po nemškem napadu na SZ. Osvobodilna fronta se je širila, na terenu se je ustvarjala mreža odborov, v katere so ljudje množično vstopali. Osnovna organizacijska mreža je nastajala predvsem po zaslugi razvejene komunistične organizacije. Naloga OF je bila boj proti okupatorju.

Marko Murko in Mitja Grajfoner, 8. b

Intervju z učiteljico matematike, Petro Šuman

Zakaj ste se odločili za poklic učiteljice?

Za poklic učiteljice sem se odločila zato, ker me je to delo veselilo. Veselilo me je predvsem delo z otroki. Matematika mi je vedno šla dobro od rok in nikoli nisem imela težav. Poleg tega pa še pri tem predmetu ni tolikšnega učenja, kot je na primer pri zgodovini. Predvsem moráš matematiko razumeti.

Kdaj ste začutili željo po poučevanju matematike? Željo sem začutila v sedmem oz. osmem razredu osnovne šole.

Ali bi raje opravljali kakšen drug poklic? Zaenkrat drugega poklica ne bi opravljala, čeprav sem se v Ljubljani vpisala na Biotehnično fakulteto, smer živilski teolog.

Kje ste študirali in kakšen se vam je zdel študij? Študirala sem na Pedagoški fakulteti v Mariboru. Vsak študij pa zahteva veliko znanja.

Kdaj ste prvič stopili pred učence? Vas je bilo kaj strah? Prvič sem stopila pred učence pred petimi leti. Na začetku je bila trema sigurno prisotna, saj malo straha nikoli ne škodi. Toda potem se navadiš in strah izgine.

Se vam je v času vašega poučevanja zgodilo kaj nepozabnega? Mislim, da ne. Mogoče so mi ostali v spominu nekateri posebni trenutki na Srednji živilski šoli Maribor.

Kakšen je bil vaš prvi vtis, ko ste vstopili v našo šolo? Prvo sem opazila lepo urejeno okolico, ki jo ima ta šola. Šola pa se mi je zdela urejena, prijazna ...

Se vam zdi, da ste stroga učiteljica? Nikoli dovolj. Mislim pa, da bi to morali vprašati moje učence.

Kakšni se vam zdimo učenci na naši šoli? Vsako življenjsko obdobje prinese spremembe. V mojih časih smo bili učenci drugačni. Tudi napredek, ki je danes že velik, zelo vpliva na spremembe. Na vse se je potrebno navaditi. Nimam pa kakšnih posebnih težav z učenci.

Kateri so vaši najljubši hobiji? Kaj najraje

počnete? Ker sem poleg gimnazije končala še živilsko šolo, sem se tam naučila peči torte. Tako večino prostega časa, ki ga imam, izkoristim za peko tort.

Ali želite kaj sporočiti učencem in delavcem šole? Naj bodo strpni drug do drugega. To velja predvsem za učence.

Misel, ki vas spremlja skozi življenje. "Kaj se Janezek nauči, to Janezek zna." Kar se boste naučili, tega vam nihče ne more vzeti.

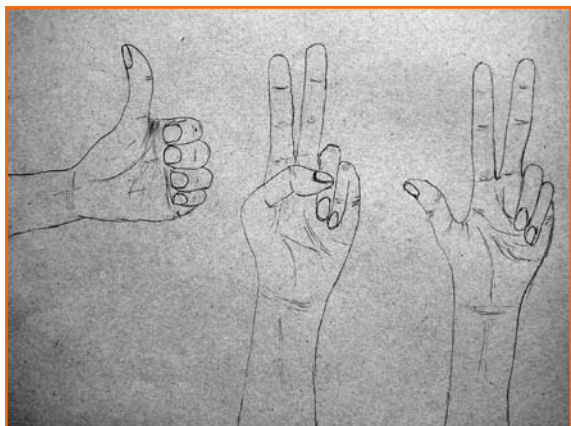
Ali nam lahko zaupate kakšen nasvet za uspešno šolanje? Bodite vztrajni in imejte delovne navade, ker so v življenju zelo pomembne.

NA KRATKO ... NA KRATKO ...

Horoskop	rak
Hrana	škampi
Pijača	juice z vodo
Naj pevec	Robbie Williams
Naj igralka	Julia Roberts
Naj igralec	Sean Connery
Film	Armageddon
Knjiga	Mali princ
Barva	zelena
Avto	Opel Corsa
Številka	7
Naj kraj	kjer sem doma

G.E.T.J., 8. a

Monika Tuš, 8. b/9

Zgodilo se je in za vedno ostalo v meni, z mano ...

Nekega poznega popoldneva se je moja mama odpravila na govorilne ure.

V šoli je izvedela, da imam dobre ocene. Ko je prišla domov, me je prestrašila z novico o slabih ocenah. Z očetom sta mi obljubila, če bom v šoli uspešen, novo gorsko kolo. Zaradi mojih uspešnih ocen smo se odpravili v Maribor. Ustavili smo se v eni izmed trgovin s kolesi. Izbira kolesa ni bila lahka. Ampak na koncu sem se le odločil za lepo rumeno kolo, ki ga imam še danes.

Naslednji dan sem takoj, ko sem se zbudil, odšel k sosеду in prijatelju Samu, da mu pokažem novo kolo. Najprej sploh ni mogel verjeti, da ga imam. Zmenila sva se, da greva popoldan s kolesi v bližnje mesto Lenart. Ko sem se odpravil domov, sem srečal Katjo. Tudi ona je občudovala moje kolo. Tisti dan ji je bil zelo dolgočasen, saj pri njej ni bilo nikogar doma. Porodila se mi je misel, če bi Katja odšla z nama v Lenart. Na začetku ni želela zraven, ampak ko se je spomnila, da popoldan ne bo imela kaj za početi, se je odločila, da bo odšla z nama. Čez eno uro smo se odpravili v Lenart. Zelo smo uživali v vožnji, predvsem jaz, saj sem imel novo kolo. Nekje po peti uri smo se vrnili domov. Ob šestih pa smo se odpravili v bližnjo vas Črmlja, kjer je bila vaška nogometna tekma med Črmljo in Črmljenšakom. Na nogometni tekmi sem igral za Črmljenšak. V igranju smo uživali, saj nam je nogomet zanimiv šport. Po tekmi smo imeli piknik z veliko hrane in pijače.

Po napornem dnevu, sem prišel domov in se odpravil spat. Ta dva dneva sta bila najlepša v mojem življenju, ki se ju z veseljem spominjam.

Marko Čuček, 8. a/9

Aleksander Sužnik, 8. b

Zgodilo se je in za vedno ostalo v meni, z mano ...

Bilo je sredi poletja in bil sem na počitnicah pri sestrični. Veliko časa smo preživeli skupaj v naravi, na igrišču in doma. Tekali smo po travniku, gozdu in bal sem se, da bom padel ter se odkotalil po bregu navzdol. Tam je bila tudi moja sestra.

Nekega dne, ko smo se lovili po gozdu, se nam je pridružil tudi psiček. Tekal je po gozdu in to zelo hitro. Pognal sem se za njim, kolikor so me nesle noge. Nekaj časa sva tekla, nato pa me je v levi nogi močno zaskalelo, ker sem padel. Nekaj časa sem ležal na tleh. Prišli sta moje sestra in sestrična in me vprašali, kaj se je zgodilo? Odgovoril sem jima, da sem tekel za psičkom, nato me je v nogi zaskalelo, zato sem padel. Pomagali sta mi vstati, ampak na levo nogo nisem mogel stopiti. Naslednji dan me je noga neznosno bolela, zato me je teta peljal v bolnišnico. Napotili so naju na slikanje noge. Ugotovili so, da imam zvin gležnja. Teta me je peljala domov in doma sem moral ležati. Ko se je noga zacelila, sem bil vesel, saj sem lahko zopet normalno hodil in tekel. Naslednjič, ko sem bil pri sestrični, nisem več tekal po gozdu, saj sem si zapomnil, kakšne bolečine mi je povzročil padec. Tega dogodka se ne bom spominjal kot lepega, ampak bolj kot poučnega, da naj se z živalmi ne prizkušam v teku po gozdu.

Davorin Kranvogel, 8. a/9

Zgodilo se je in za vedno ostalo v meni, z mano ...

Bilo je sončno jutro. Ptčki so lepo peli in se veselili novega dne. Moja soba je bila obsijana s soncem. Zbudil sem se dobre volje.

Najprej sem stekel v kopalnico in si umil obraz,

nato sem se oblekel in pojedel zajtrk. Spomnil sem se, da je danes dan, na katerega sem dolgo čakal. Bil je dan odhoda v Nogometni klub Duplek. Komaj sem čakal, da prispe Milko in me odpelje v Duplek. Med vožnjo sem razmišljal, kako me bodo sprejeli. Bil sem malo živčen in prestrašen. Težko pričakovano mesto me je pričakalo in kmalu sem spoznal nove prijatelje. V slačilnici me je toplo sprejel trener Bojan Lepoglavc. Bil sem sprejeti v klub, klub novih prijateljev. Začel se je trening in moje dokazovanje, da sem vreden tega kluba. Bližala se je prva tekma proti Slovenj Gradcu. Trener mi je dodelil mesto v obrambi, v kateri sem se dobro počutil. Milko, moj voznik, je vedel, da bo Duplek z mano mnogo pridobil. Tudi trener je upal v to in verjel vame.

Ko sem prišel domov, sem se zavedal, da so se uresničile moje sanje, ki jih že sanjam od prvega razreda. Mama se sprava ni strinjala z nogometom, povedala mi je, da če bom v šoli imel veliko trojk, bom prenehal s treningi. Sedaj se trudim, da bi še naprej lahko treniral v Dupleku. Mama verjame vame in ve, da sem zmožen vsega.

Pri tem, da še treniram nogomet, ste mi pomagali tudi vi učiteljica in mislim, da se vam moram zahvaliti. Hvala vam iz srca.

Stanko Čuček, 8. b/9

Nika Mihelič, 5. r.

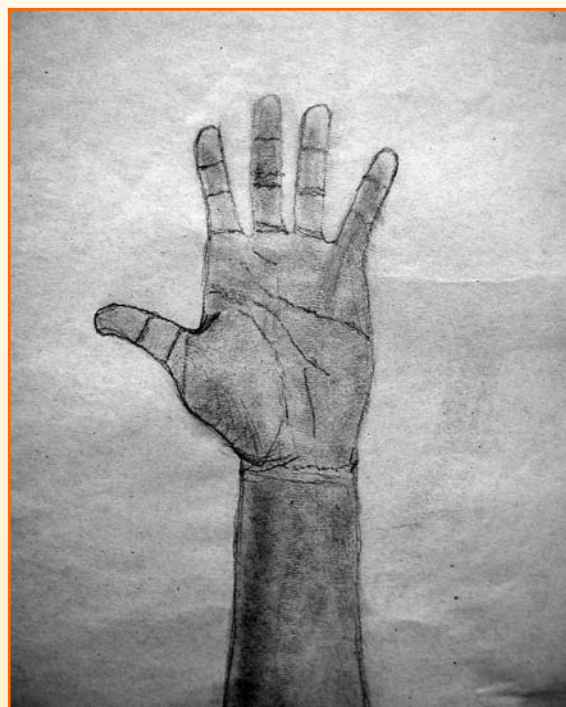
Dedek in jaz

Ne spomnim se ravno, kdaj je bilo, vem, da sem bila takrat še majhna dedkova Ninika. Dedek se je s kolesom odpeljal proti Lenartu. Babica mu je na listek zapisala, kaj mora kupiti, pa tudi dedek sam je imel zase še veliko opravkov. Preden se je vrnil domov, je minil ves dopoldan. Sestra in jaz sva se igrali, babica je kuhala, delala razna opravila in tako je tudi nam doma hitro minil dopoldan. Živimo na robu naše vasi, tik ob

gozdu, ki sega daleč, vse do Korene, Hrastovca. Nama s sestro je bil včasih dolgčas, ker v okolici nisva imeli sebi primernih vrstnikov. Vendar sva ta dolgčas preganjali z igro na bližnjem travniku, v gozdu in včasih pri sosedu. Tudi ta dan, ko smo vse tri doma komaj čakale, da se vrne dedek, sva se s sestro igrali v gozdu, vendar naju dedek zaradi naglice ni niti opazil. Stekli sva za njim. Preden je dedek postavil kolo ob drevo, sva že bili pri njemu. Pozdravili sva ga s vprašanjem: "Ali si nama kaj kupil?" Dedek je ves osupel odgovoril: "Joj, na vaju sem pa res pozabil." Skoraj nisva verjeli, da je dedi pozabil kupiti tako zelo pomembno čokolado Milka. Vendar nisva bili preveč žalostni, zato ker bi bil žalosten in užaljen tudi najin deda. Odšli smo v hišo. Vendar meni, mali deklici, ni dalo miru, kaj neki še ima dedek v "aktovki" na kolesu. Dedek se je v hiši krepčal s pijačo in jedačo, jaz pa sem raziskovala po njegovih "aktovki". Našla sem kolobar navadne klobase – kot nalašč zame. Nisem je odnesla v hišo, kar pred vrati sem se usedla in si privoščila kolobar. Ko se je dedek okrepčal, je hotel še po "aktovko", vendar mu ni bilo treba daleč, ker sva se srečala pri vratih. Planil je v smeh, poklical še babico in mojo sestro ter vsi skupaj so se mi smejali. Jaz sicer nisem vedela zakaj, ampak glavno je bilo to, da sem prišla na "svoj račun".

Če pobrskam po svojem spominu, bi se našlo še kaj takega, vendar o tem kdaj drugič.

Nina Vuzem, 8. a/9

Marko Makovec, 8. a

Babica pripoveduje

Moja babica mi je pripovedovala, kako so nekoč kuhali. Kuhali so na pečeh in v lončenih loncih. Kruh so pekli v krušnih pečeh, kruh pa so vzeli ven z loparji. Povedala mi je tudi, da so likali z železnim likalnikom. V njega so dali oglje in počakali, da se je oglje ohladilo in potem so začeli likati. Pust je potekal tako, da so otroci večinoma hodili po vasi in dobili krofe, le malokdo jim je dal denar. Oblekli so se v stara oblačila in tako so šli po vaseh. Ličkali so zvečer v vežah, zbralo se je več ljudi, ko so končali pa so tudi zapeli in zaplesali. Tako mi je pripovedovala babica.

Maja Zupančič, 4. r.

Andrej Sterniša, 5. r.

Babica mi je pripovedovala o starih šegah in navadah

Ličkanje

Najprej so iz polja pripeljali potrgano koruzo, ki so jo trgali s koruznice. Koruzo so natovorili na voz in jo z živino spravili v skedenj. Začelo se je ličkanje ob petju in pijači. Zličkano koruzo so znosili v koruznik.

Pustovanje

Obleke so si naredili iz starih kosov blaga, po telesu pa so se namazali s sajami. Hodili so okrog po bližnjih vaseh in tam dobili različne stvari.

Poroka

V starih časih so bile poroke zelo različne. Dekle, ki se je hotelo omožiti, je moralo biti nedolžno. Prirejali so velike zabave ob pojedini in glasbi.

Na paši

Največkrat so na paši pasli živino otroci. Večinoma so pasli krave. Igrali so se različne igre, največkrat pa so se učili in brali knjige. Če

je katera od živali pobegnila, so tekali za njo in jo bičali ter jo spravili k ostali živini.

Velika noč

Za veliko noč so nesli košaro na žegenj k bližnji kapeli. V košaro so dali kruh, meso in pirhe ter jo pokrili s prtom. Na vrh košare so dali še rože. V nedeljo zjutraj so zmolili molitev in nato jedli žegenj. To je bil za vse otroke lep praznik.

Ines Hafner, 4. r.

Katja Kotnik, 5. r.

Nič ni vredno toliko, kot smeh in ljubezen prijatelja

Bilo je nekega dne, ko smo se trije prijatelji dogovorili, da bomo na igrišču igrali nogomet. Dogovorili smo se, da se dobimo ob 15. uri na igrišču v Selcih. Ura je bila pet do petnajstih, ko sem se odpravil na igrišče. Tam sta že bila oba moja prijatelja. Zraven pa so nogomet igrali še večji fantje. Zmenili smo se, da bomo igrali skupaj. Mi, mlajši, smo igrali proti starejšim. Vse je bilo lepo in prav, dokler nismo dosegli dva gola. Takrat so večji fantje začeli igrati zelo grobo, saj so bili jezni, ker zgubljajo.

Največji fant je imel vsega dovolj, zato je začel brcati po nogah. Enega izmed mojih prijateljev je brcnil tako zelo, da mu je zlomil nogo. Sreča je bila, da sem imel s seboj GSM in sem poklical njegove starše. Njegovi starši so prišli, kakor hitro so mogli, in ga odpeljali v bolnišnico. Fant, ki ga je brcnil, se mu je opravičil. Čez dva dni je bil fant z zlomljeno nogo že doma, a v šolo še ni smel. Takrat sem se zavedal, kdo je moj prijatelj in kot pravi rek: "Prijatelja spoznaš v stiski."

S prijateljevo nogo je bilo vse v redu in igrali smo nogomet še velikokrat, samo brez takšnih, ki so hitre jeze.

Prijateljstvo je nekaj lepega, prijatelja imajo dobri

ljudje. Prijateljstvo mi pomeni zelo veliko. Pravi prijatelj je tisti, ki mu lahko zaupaš, mu verjameš in nimaš slabega mnenja o njem.

Matej Pulko, 7. r./9

Alen Kopun, 8. b

Cigareta

Cigareta je taka spaka, ki ima na eni strani dim, na drugi pa bedaka.

Marko je prinesel v šolo očkove cigarete. Pokazal jih je fantom in zmenili so se, da se po pouku dobijo na igrišču. Peter ni vedel, če bi vzel cigareto ali ne. Ni želel kaditi, vendar se je bal, da se bodo sošolci norčevali iz njega. Spomnil se je maminih besed, kako so cigarete škodljive in slik kadilčevih pljuč v zdravstvenem domu. Nejc in Marko pa sta mu prigovarjala: "Daj, potegni en dim, bodi frajer!" Obnašala sta se zelo odraslo. Pregovorila sta ga. S tresočo roko je vzel cigareto, jo prižgal in naredil prvi dim. Strašno ga je zapeklo po grlu, začel je kašljati in mislil je, da se bo zadušil. Fantje so se mu na ves glas smejali. Peter je cigareto vrgel na tla in s sklonjeno glavo odšel domov. Doma je med vrati srečal očeta. Bal se je njegovih litanij, saj je smrdel po cigaretnem dimu, toda oče ga je le žalostno pogledal. Odšel je v kopalnico in si umil roke ter zobe.

Nato je odšel v kuhinjo k očetu in mami ter jima rekel: "Danes sem naredil veliko neumnost. Nisem razmišljal, ko sem vzel cigareto. Vem, da je bilo to narobe, in da me vidva učita drugače. Tega ne bom ponovil, saj ima cigareta na eni strani dim na drugi pa bedaka."

Sabina Malek, 4. r.

Moje potovanje na neznani planet

Ker je bil vikend, sem se odpravila spat pozneje. Imela sem zelo čudne sanje, saj sem sanjala, da potujem na neznani planet.

Sanjala sem, da sem bila bogata in zato se mi

je uresničilo veliko mojih želja. Zanimalo me je vesolje in oče je to vedel. Prišel je moj rojstni dan in oče mi je kupil karto za vesolje. Bila sem zelo srečna, saj sem vedela, da se mi bo izpolnila moja velika želja. Prišel je dan, ko sem odpotovala. Seboj se vzela svoje prijateljice. Potovale smo z vesoljsko ladjo. V vesolje smo prišle v petih urah. Vse smo sedle k oknom in opazovale planete, čeprav jih nismo poznale. Oče mi je sporočil po radiu, da bomo pristale na neznanim planetu zaradi majhnih težav. Vse smo se zelo prestrašile. Čez nekaj ur smo res pristale na planetu. Izstopile smo iz ladje in odšle po poti. Na poti smo srečale zelo nenavadne ljudi. Bili so rdeči in niso imeli nog. Namesto nog so imeli kolesa, ki so bila zelo tanka. Roke so imeli sestavljene iz treh palic, vendar niso imeli prstov. Na glavi so imeli napisano TEMNI, zato smo jih tako tudi poimenovali. Imeli pa so tudi veliko moč, saj so z očmi premikali in nosili predmete. Postale smo zelo lačne, saj smo že ves dan hodile. Prijazna vaščanka nam je ponudila hrano. Ko smo hrano poskusile, je bila zelo okusna, zato smo vzele še več peciva. Za hrano smo se ji hotele zahvaliti, a ko smo se ji zahvalile, nas je vaščanka gledal zelo čudno, saj nas ni razumela. Zato smo odšle in ji pomahale v pozdrav. Pomahala nam je nazaj. Bilo je zelo temno, zato smo morale pohiteti, da se ne izgubimo. Prispele smo v ladjo in videle očetovo sporočilo. Poslušale smo ga. Oče je dejal, da lahko vzletimo. Bile smo zelo žalostne, da moramo zapustiti planet in vesolje. Spet smo se posedle k oknom in vzletele.

Malo smo še potovale po vesolju in si ogledovale planete, ker smo vedele, da smo zadnjič v veselju. Ko sem se zjutraj zbudila, sem si zaželela, da bi res lahko potovala v vesolje. Bile so moje najlepše sanje.

Darja Jurič 8. a/9

Jasmina Pukšič, 8. b/9

Dežniki

Z dežnikom gremo k omi na sprehod.
 Z dežnikom hodimo po dežju.
 Moj dežnik je rdeče barve, moj pa zelene.
 Dežnik je lahko tudi star in zlomljen.
 Moja mamica mi prinese dežnik.
 Ko greva z mamico na sprehod, ga vzame, če dežuje.
 Dežniki so veliki in majhni, pisani in enobarvni, stari ali pa novi, ter celi ali pa polomljeni.
 Dežniki so veseli, ko zunaj dežuje. Ko pa je sonce, so naši dežniki žalostni, ker ne morejo z nami na sprehod.
 Tudi v vrtcu gremo na sprehod z dežniki. Takrat obujemo škornje in čofotamo po lužah.

Skupina Sončki iz vrtca Voličina

Mladi sladokusci

Smo otroci vrtca Selce in vsi nas poznajo kot skupino Vrabčki. Naš vrtec se nahaja v prečudovitem zelenem okolju. Nikoli nam ni dolgčas. Zraven igre in učenja se radi zabavamo, praznujemo, se igramo raziskovalce in kar naprej iščemo nove dogodivščine. S pravilno prehrano, telovadbo in bivanjem na svežem zraku skrbimo za zdravje in dobro počutje. Pa še na počitek ne smemo pozabiti.

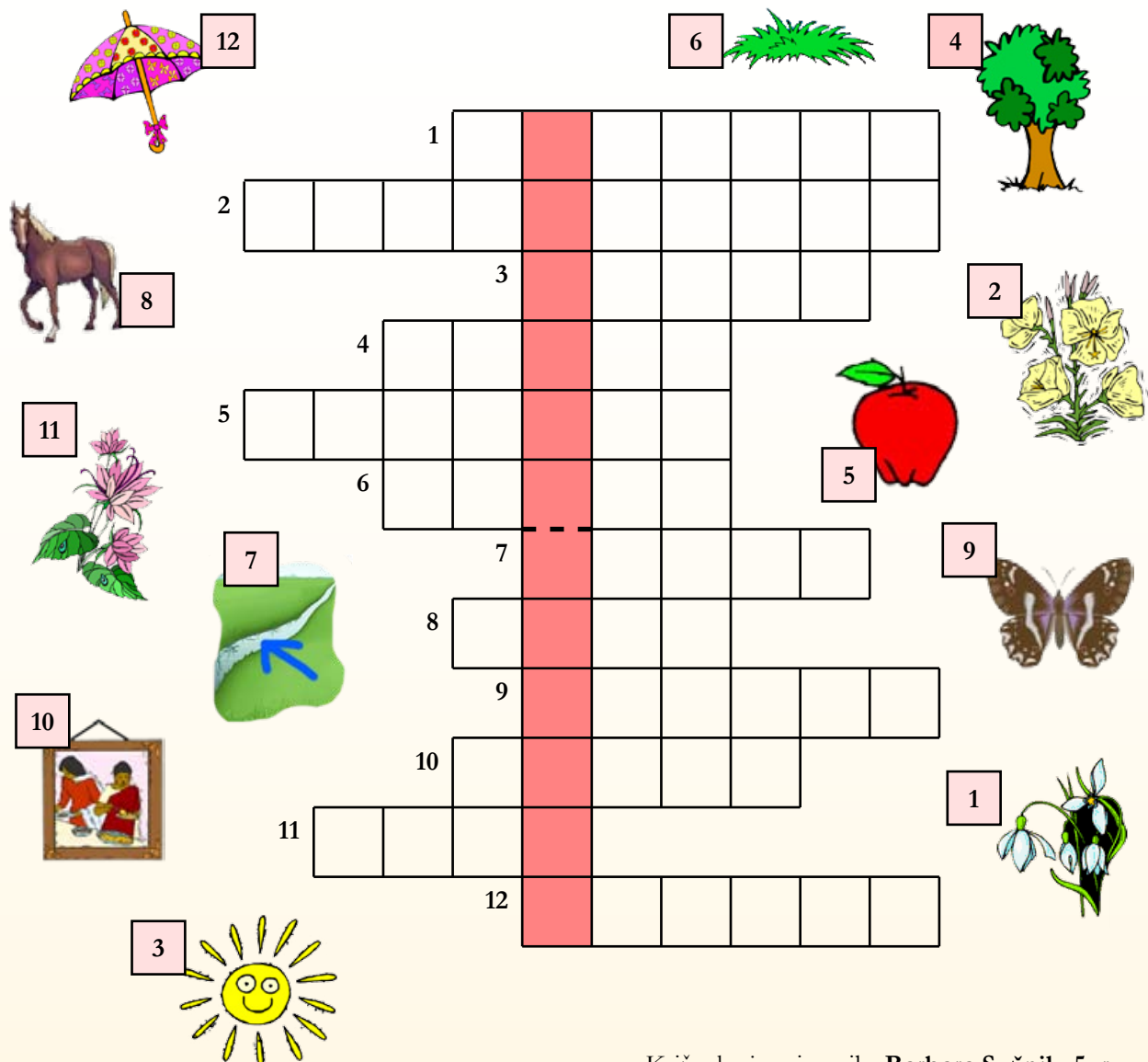
Mladi sladokusci.

So pa dnevi, ko si naredimo vrtec malo drugače. Tokrat smo ga spremenili v sladki butik in se preizkusili kot slaščičarji. Nadeli smo si čepice in predpasnike in se pogumno lotili priprave čokoladnih kroglic. Vsi smo delali. Ni bilo lahko. Se pa je izplačalo. Naše čokoladne kroglice so bile odlične.

Skupina Vrabčki iz vrtca Selce

Križanka za najmlajše

Križanko je pripravila: **Barbara Sužnik, 5. r**

Smeh ni greh

Šolski nadzornik hoče med uro matematike preizkusiti kritičnost učencev in reče enemu med njimi: "No, povej mi, katerokoli dvomestno število." Učenec pomisli in reče: "Triinpetdeset." Nadzornik napiše na tablo število petintrideset in počaka ali mu bo kdo ugovarjal. Nihče. Zato zahteva še od drugega učenca, naj mu tudi on pove kakšno dvomestno število. Učenec reče: "Štiriindvajset." Nadzornik napiše dvainštirideset in se spet sam pri sebi jezi, ker mu nihče ne ugovarja. Zdaj pokliče še tretjega, ta pa reče: "Šestinšestdeset! To boste pa menda že prav napisali!"

Pride sinko do očeta in ga vpraša:
"Očka, očka, kaj je to transvestit?"
Vprašaj mamico, ON to ve!

Kaj je to, ko si blondinki mečeta slamo?
Izmenjava misli.

"Bitje, ki je blond in pametno?"
"Zlati prinašalec."

Kakšna je razlika med blondinko in žogo?
Žogo brcneš, pa ne pride več nazaj.

Aleksander Živko, 8. b

SPONZORJI OŠ VOLIČINA 2004/2005

ŽAGARSTVO
VOGRIN

IGOR VOGRIN s.p.
Dolge Njive 17, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 83 45 GSM: 041/ 722 197

BAR

Mirko ORNIK s.p.

Selce 72, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 81 61

 Interles, d.o.o. Tel: +386-2-720-03-30
Kraigherjeva 19a,
SLO-2230 Lenart Fax: +386-2-720-03-40
www.interles.si E-mail: interles@siol.net

OKNA, VRATA, SENČILA, ZIMSKI VRTOVI

DANA BESEDA ODVEZUJE
PVC-LES-ALU

LIPA LENART

izvajanje gradbenih inštalacijskih in zaključnih del v gradbeništvo, trgovina na debelo

Kraigherjeva 19/a
Lenart
www.lipa-lenart.si
EP: ptz-lipa.lenart@siol.net

tel.: 729 15 60
fax: 729 15 71
GSM: 041 722 024

FRIZERSKI SALON
Dušan

DUŠAN
041/ 533 400
Dušan Lorbek s.p.
Sp. Voličina 81, 2232 Voličina

OLJARSTVO FRAS

Fras Jožef s.p.
Sp. Voličina 119, 2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 86 89, GSM: 041/ 538 178

Avtoprevoznništvo

Jožef Taužič
Sp. Voličina 52
2232 Voličina
Tel.: 02/ 720 82 41
GSM: 041/ 448 965

SPLOŠNO KLJUČAVNIČARSTVO
MARJAN FEKONJA

 Sp. Voličina 83a
2232 VOLIČINA
tel.: 02/ 729 26 83
GSM: 041/ 414 898

gostilna pizzerija

Vienska trta

Boštjan Fekonja s.p.
Sp. Voličina 80 a, 2232 Voličina
Tel.: +386 (0) 2/ 729 27 72, GSM: 031/ 379 040

POLJE DOM trgovina in črpalka

Franc PLOJ s.p.
Trgovina s kmetijskim in gradbenim materialom, črpalka in samopostrežna trgovina
Selce 11, 2232 Voličina, Tel.: 02/729-27-80

Trgovina s kmetijskim in gradbenim materialom
Slovenjgoriška 18, 2250 Ptuj, Tel.: 02/746-60-71

STROJNE INSTALACIJE
VODOVOD - CENTRALNA PLIN

 Milan HAUPTMAN s.p.
Pot na Kamenšak 1a, 2230 Lenart

www.instalacije-hauptman.si
Telefon: 02/720 71 07
GSM: 041/651 244

ERYO TRADE d.o.o.
Ernest VOGRIN

2232 Voličina
Sp. Voličina 111a
tel./fax: 02/ 720 86 87
GSM: 040/ 228 275

specializirani proizvajalec različne opreme za letenka in dostavna vozila / križanje cest /

fa maik d.o.o.

- skladiščenje
- transport
- carinsko poslovanje

Zg. Voličina 75b, VOLIČINA
PE: Ptujška cesta 184, MARIBOR

SLIKOPLESKARSTVO

Miroslav PUHNER s.p.
Radehova 42, 2230 LENART
Tel.: 02/ 720 70 24, GSM: 041/ 712 158

IC INSTA CENTER
TRGOVINA STORITVE d.o.o.
Kraigherjeva 19a, 2230 Lenart
Tel.: 02/ 729 24 23, fax: 02/ 729 24 24

VODOVOD - ELEKTRO - PLIN - CENTRALNO OGREVANJE
SERVIS GORILCEV

PREVOZNIŠTVO BENKO

BENKO IZTOK s.p.
Selce 11a, 2232 Voličina
tel.: 02/7208 177
fax: 02/7208 176
GSM: 041/698 760

lesnina MG oprema

PODJETJE ZA INŽENIRING d.d., 1000 Ljubljana, Farmova 53
Tel. n. c.: 01/ 436 31 54, fax: 01/ 436 34 41
E-mail: info@lesnina-mg.si

Predstavništvo Maribor
Partizanska 13A, 2000 Maribor
tel.: 02/ 252 48 78, fax: 02/ 252 67 11

Bar

ČUK

Martina
Murko Sp. Tel: 7208-599

Sp. Voličina 81

bratca pri Antonju
CERKVENJAK

Cerkvenjak 28, 2230 Cerkvenjak
Tel.: 02/ 729 50 50, 729 50 51, bife: 729 50 54
fax: 02/ 729 50 55
www.bratca-priantonju.si

10 LET

KOPIJA
šolski program

... karok spremlja

Radgona ulica 27, 2000 Maribor
Tel.: 02/ 250-1-886 info@kopija-nova.si
Fax: 02/ 250-1-888 www.kopija-nova.si

AVTO ŠOLA - AVTOBUSNI PREVOZI
LEŠNIK & ZEMLJIČ d.o.o.

Mariborska c. 16, 2230 SLOVENSKA BEOGRADA
Tel./fax: (02)220 45 40

PII Maribor, Radgona c. 27
E-mail: lesnik@leznik.si
www.leznik.si

SPOŠTOVANI SPONZORJI IN STARŠI DONATORJI OŠ VOLIČINA

V imenu učencev in sodelavcev OŠ Voličina se vam za vašo denarno pomoč iskreno zahvaljujem.

Ravnatelj: Tone Goznik

